

PREMIS RAMON LLULL 2015

A proposta del vicepresident i conseller de Presidència, el Consell de Govern, en la sessió de dia 13 de febrer de 2015, ha adoptat l'acord per a la concessió dels premis Ramon Llull.

El Premi Ramon Llull de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears va ser creat el 1997. És una distinció que té com a finalitat honorar les persones naturals o jurídiques que hagin destacat en els serveis prestats a les Illes Balears i distingir-ne els mèrits en els àmbits cultural, esportiu, jurídic, empresarial, cívic, humanitari, d'investigació, d'ensenyament i lingüístic.

Així, les persones o entitats distingides enguany amb els Premis Ramon Llull per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears són les següents:

Jaime Mascaró Pons (a títol pòstum)

Empresari. Pel seu carisma, la seva gran visió innovadora, per ser una persona que sempre es va avançar al seu temps, perquè va aconseguir no només l'èxit empresarial, sinó també consolidar una empresa menorquina a escala internacional.

Josep Pinya Bonnín

Galerista. Per la seva gran contribució a la difusió de l'art contemporani no només en l'àmbit local, sinó també nacional i internacional, mitjançant la sala Pelaires, fundada a Palma per ell mateix el 1969, i que en l'actualitat és una de les galeries d'art amb més trajectòria a Espanya.

Pepe Ferrés Zendrera (a títol pòstum)

Navegant. Fundador de l'Associació de Navegants d'Alta de la Mediterrània (ANAM). En reconeixement de la seva passió per la nàutica i per ser l'impulsor de la Ruta de la Sal, que s'ha convertit

en el referent més important de la navegació d'altura a la Mediterrània i ha posicionat Eivissa com una destinació esportiva de qualitat.

ISBA, Societat de Garantia Recíproca

Entitat financera sense ànim de lucre. Per la seva extraordinària tasca durant més de 35 anys i, en especial, per la seva faceta aglutinant de la iniciativa emprenedora basada en la solidaritat entre els empresaris, tant individualment com a través de les organitzacions empresarials.

Alonso Marí Calbet

Advocat i empresari. Per la seva contribució, com a fundador del Grup Insotel, al desenvolupament econòmic, empresarial i social de les Balears, i especialment en el camp de la indústria hotelera, naviliera i de viatges.

EAPN Illes Balears, Xarxa per a la Inclusió Social

Xarxa d'associacions socials. Pel seu compromís amb l'eradicació de la pobresa i l'exclusió social i per la seva incansable tasca per garantir que les persones en situació o risc de vulnerabilitat econòmica o social puguin exercir els seus drets i deures, com també per evitar la discriminació.

Societat Casino 17 de Gener, de Ciutadella de Menorca

Entitat. Per la seva tasca i trajectòria històrica, que la converteixen en un notable exponent de l'associacionisme ciutadà en els vessants culturals, educatius, socials, recreatius i esportius, tant en l'àmbit local com autonòmic. Per la seva tasca constant per intentar millorar la societat creant forts vincles d'empatia en tots els seus àmbits d'actuació, com ho demostra, precisament, el fet que hagi pogut resistir el pas del temps fins a celebrar el passat mes de setembre el 125è aniversari.

Plataforma de Afectados por el Deslinde de la Costa de Formentera

Plataforma ciutadana. Pel seu treball incansable davant totes les administracions, d'estima i defensa de la protecció del litoral i la

seva justa reclamació, amb el qual ha aconseguit el suport de tota la societat formenterenca.

Juntes de l'Associació Espanyola Contra el Càncer de Menorca, Associació Alba de Menorca i Associacions i Moviments contra el Càncer d'Eivissa

Associacions. Per la generositat, solidaritat, altruisme i tenacitat de totes aquestes entitats. Per la seva implicació en la lluita contra el càncer i la seva dedicació i atenció a persones afectades per aquesta malaltia.

Unitat de Coordinació de Trasplantaments de l'Hospital Universitari de Son Espases

Hospital. Per convertir-se en referent nacional i internacional en l'obtenció de donants per poder trasplantar-ne els òrgans i salvar vides. Per ser un exemple de treball en equip hospitalari en què cada vegada intervenen més professionals. Per mantenir-se des de fa més d'una dècada entre un dels hospitals amb el nombre més alt de donants del país, fins al punt que el 2014 fou l'hospital d'Espanya amb més donants.

Antoni Riera Moreno

Franciscà. Fundador i director emèrit del Cor de Nins Cantors del col·legi de Sant Francesc. Per la seva vocació en l'educació dels infants, per comunicar i traslladar als petits la il·lusió pel cant i per la seva passió per transmetre a la societat mitjançant interpretacions de música sacra en les celebracions litúrgiques les arrels culturals pròpies.

CURRÍCULUMS

Jaime Mascaró Pons

Empresari, 1939-2014.

Va néixer a Ferreries, localitat menorquina amb una llarga tradició artesanal en sabatilles de ballet. Allà va iniciar la seva trajectòria empresarial en un petit taller familiar creat pel seu pare, Pedro Mascaró -Mestre Perico-, i el seu oncle Antonio Mascaró, amb la finalitat de fabricar-hi sabatilles de ballet.

Molt aviat va començar a demostrar el seu autèntic caràcter i vocació empresarials. Quan només tenia 20 anys, omplí una maleta amb la nova col·lecció de models i va salpar a Barcelona amb l'objectiu d'obrir les portes del petit taller familiar al gran mercat espanyol. Aquest viatge va suposar un punt d'inflexió del taller, perquè Mascaró va prendre consciència que, a més del mercat de la dansa, hi havia un mercat potencial en el sector del calçat per a nines.

Així es va iniciar la primera aventura empresarial del que va ser la creació de ballarines per a nines i la seva venda a Barcelona. No obstant això, de seguida les mares començaren a sol·licitar els mateixos dissenys i aquest fou l'origen de la primera col·lecció per a dona.

Als anys seixanta, Jaime Mascaró va iniciar el procés de transformació del petit taller en una fàbrica de calçat, al mateix temps de l'expansió a tot Espanya, que va coincidir amb la segona generació de l'empresa (el mateix Jaime i el seu germà Antonio). Ja en la dècada dels setanta, Jaime una vegada més es va avançar al seu temps i va contractar un dissenyador italià com a director creatiu.

Va ser el 1980 quan es va crear la companyia Jaime Mascaró, SA, que va impulsar un nou procés de canvi. Va ampliar el producte i

es va llançar al mercat internacional. Als anys noranta va obrir la seva primera botiga a París i en va arribar a tenir 90 a 22 països.

A finals dels noranta, es va incorporar a l'empresa la tercera generació: l'esposa de Jaime, Francisca Pons, i les seves filles (Úrsula, en el departament de disseny i creativitat, i Lina, en la gerència i direcció comercial de l'empresa).

De seguida van llançar noves marques com Úrsula Mascaró, Pretty Ballerinas i Pretty Loafers, conegudes internacionalment i que han aconseguit estar avui en dia als cinc continents, a través de 98 botigues pròpies i d'una extensa xarxa de botigues multimarca, mantenint, això sí, el cor i esquelet de l'empresa a Ferreries.

Josep Pinya Bonnín

Galerista

La sala Pelaires, ubicada al carrer del mateix nom, va ser el primer espai a Mallorca dedicat íntegrament a l'art contemporani. El dia de la inauguració s'hi van exhibir obres de Picasso, Tàpies, Clavé i Mensa, entre d'altres. El 1992, la galeria es va traslladar al número 5 del mateix carrer, on està ubicada actualment.

Un any després de la seva fundació, el 1970, la sala va acollir la primera exposició individual de Joan Miró a Mallorca. Miró va ser un gran suport i un impuls per a la galeria. Des de llavors hi han passat grans mestres de l'art contemporani com Andreu Alfaro, Anthony Caro, Eduardo Arroyo, Ritch Miller, Chillida, Henry Moore, Joan Brossa, John Ulbricht, Saura, Alexander Calder, Ginovart, Jaume Plensa, Rachel Howard, etc.

El 1972, Calder va exposar per primera vegada a Espanya i ho va fer a Pelaires. Arran d'aquesta exposició i per la seva amistat amb Miró, Palma va rebre com a obsequi de Calder l'escultura anomenada Nancy, que avui en dia s'ubica a s'Hort del Rei.

Aquell mateix any, Pelaires inaugura l'exposició de Picasso de teles i gravats en honor al seu 90è aniversari i el 1973 edita la sèrie "Mallorca" de Miró, formada per 36 gravats originals.

El 1990, Josep Pinya va recuperar el convent de les Trinitàries, antic palau de Can Verí, que data de 1625, i el va convertir en un gran centre cultural de referència, el Centre Cultural Contemporani Pelaires. Sa Majestat el Rei Joan Carles I va inaugurar el centre, que es va obrir al públic amb l'exposició "Pelaires, 20 anys després", en commemoració del 20è aniversari de la primera mostra de Miró.

Avui en dia, l'activitat del centre coexisteix amb la de la sala Pelaires.

Des de 1982, la sala Pelaires assisteix a fires com Arco, Art Frankfurt, Art Chicago, Art Colonia, Tokyo Art Expo, Art Asia (Hong Kong), Hartísima (Torí), a fi de promocionar l'art espanyol en l'exterior.

Pelaires ha editat sèries d'obra gràfica de diferents artistes com Miró, Saura, Mompó, Guinovart, Tàpies, Chillida... i ha publicat catàlegs d'exposicions en col·laboració amb escriptors, poetes i crítics com Camilo José Cela, Vargas Llosa, Pablo Neruda, Enrique Juncosa, Rafael Alberti i Blai Bonet, entre altres.

Pepe Ferrés Zendrera (a títol pòstum)

Barcelona, 1946-2010

Navegant. Fundador de l'Associació de Navegants d'Altura de la Mediterrània (ANAM)

El 1988 va fundar ANAM amb l'objectiu d'organitzar regates d'altura que mantinguessin l'esperit esportiu, amistós i d'aventura, sense perdre la competitivitat. El 1989 va posar en marxa la primera edició de la Ruta de la Sal des del port de Ginesta (el Garraf-Barcelona) fins a les Pitiüses, en la qual participaren 36 embarcacions. Aquesta regata commemorava les antigues travessies a la recerca de sal del segle XIX i, més específicament, la que es va produir el maig de 1846 durant el bloqueig imposat a Barcelona.

De seguida, la Ruta de la Sal es va convertir en un referent de la navegació d'altura a la Mediterrània i ha arribat a comptar en l'actualitat amb la participació de més de 300 embarcacions i més de 2.500 navegants.

Actualment, la Ruta té dos itineraris, un amb sortida des de Dènia i l'altre des del port de Ginesta, ambdós amb arribada al port de Sant Antoni, a Eivissa.

Fins a la seva mort, el 19 d'agost de 2010, Ferrés va estar al capdavant de l'organització de la ruta, i en l'actualitat l'associació que ell va fundar, ANAM, continua fent-la amb gran èxit. El nom del premi ha estat modificat pel de Ruta de la Sal-Trofeu Pepe Ferrés a fi de retre-li homenatge.

El 2011, el Consell Insular d'Eivissa li va concedir una menció especial dins els Premis a l'Esport a títol pòstum per idear i organitzar la Ruta.

ISBA, Societat de Garantia Recíproca

Entitat financera sense ànim de lucre

La Societat de Garantia Recíproca es va constituir el 1979 i fou la primera societat d'aquestes característiques que es va crear a Espanya, amb l'esforç d'un grup d'empresaris, liderat per Gabriel Barceló Oliver, actualment president honorari.

El juliol de l'any passat, va celebrar el 35è aniversari i tenia, en el moment del tancament de 2014, 8.371 socis i una activitat que s'estenia a tot el territori balear, amb un risc viu de 166 milions d'euros.

ISBA és una entitat financera sense ànim de lucre que té com a principal objectiu contribuir al desenvolupament econòmic de les Illes a través de la concessió d'aval que permetin a les petites i mitjanes empreses, als autònoms i als professionals de la comunitat l'accés al finançament en les millors condicions del mercat.

Durant els 35 anys d'activitat d'ISBA, SGR, s'han concedit avals per 750 milions d'euros, dels quals s'han beneficiat devers 20.000 empreses i emprenedors, tant a títol individual com societari.

Alonso Marí Calbet

Eivissa, 1940

Advocat i empresari

Va iniciar la seva activitat els anys seixanta en el camp de les agències de viatge i, posteriorment, l'any 1970, en l'hoteler. Entre 1970 i 1972 va construir un hotel a Eivissa i dos a Formentera (l'Hotel Formentera Platja i el Club Mayland, ambdós a Platja Migjorn), que va suposar un gran esdeveniment tenint en compte els escassos recursos de què disposava l'illa en aquells anys, quant a infraestructures, materials, etcètera.

A mitjan dècada dels vuitanta, Insootel, gràcies a un programa de modernització i expansió, va obrir nous hotels a les Pitiüses i més tard a Mallorca. A partir de 1990 també inaugurà nous establiments a Menorca.

El 2005, el grup, sota la marca Prestige, va optar per l'expansió internacional amb l'objectiu de desenvolupar productes adreçats al mercat de luxe i alta qualitat. Va iniciar el seu primer projecte a Mèxic, a Playa Mujeres, amb un projecte hoteler i residencial que inclou una marina i dos camps de golf.

El grup Insootel compta també amb la companyia naviliera Servicios y Concesiones Marítimas Ibicencas, SA (Sercomisa), que opera amb el nom de Transmapi i que va iniciar la seva activitat als anys seixanta. Avui en dia, la flota disposa d'una capacitat per a 2.000 places i transporta anualment un milió de passatgers.

Disposa, a més, de dues societats (Ibizatours i Islandbus) amb una flota de 150 vehicles, líder del sector a Eivissa, i d'una agència de viatges (Viatges Ebusus), amb més de 25 anys d'experiència en el sector.

EAPN Illes Balears, Xarxa per a la Inclusió Social

Xarxa d'associacions socials

L'EAPN Illes Balears va ser constituïda a les Balears el 18 de maig de 2005 i és una de les 19 xarxes autonòmiques de les quals disposa EAPN Espanya.

Des de la seva creació, la seva activitat diària i la seva implicació, especialment durant aquests anys de crisi, ha contribuït, sens dubte, a conscienciar la societat sobre la realitat de la pobresa en la nostra comunitat i ha promogut l'adopció de tot tipus d'iniciatives per combatre-la, mitjançant accions d'estudi, denúncia i sensibilització.

L'EAPN Illes Balears es defineix com una organització democràtica, autònoma i participativa que treballa conjuntament amb les xarxes europees i espanyola per transformar la societat mitjançant la lluita contra la pobresa.

El seu principal objectiu és l'eradicació de la pobresa i l'exclusió social mitjançant accions de sensibilització i denúncia, l'aplicació de polítiques que afavoreixin la inclusió social i la participació dels col·lectius més vulnerables.

Formen part de la xarxa EAPN Illes Balears: ASPAS (Associació de Pares de Persones amb Discapacitat Auditiva); Associació Aula Cultural; Associació Siloé; Càritas Diocesana de Mallorca; Cooperativa Jovent; Creu Roja Espanyola de les Illes Balears; Espiral, entitat prestadora de serveis a la infantesa i a la joventut, i totes les associacions que integren la Federació d'Entitats d'Atenció a la Infantesa i Adolescència Balear (FEIAB).

En l'actualitat, aquesta xarxa social atén a les Balears prop de 120.000 persones, gràcies a 2.309 treballadors, devers 6.000 voluntaris i un pressupost de 25,7 milions d'euros.

Des de fa 7 anys, coordina a més el programa Caixa Proinfància, adreçat a menors de 16 anys en situació de pobresa i vulnerabilitat social. A través d'aquesta iniciativa, els més de 2.600 beneficiats anuals reben reforç educatiu, equipament escolar, tenen accés a campaments i activitats d'estiu, alimentació i higiene, entre d'altres.

Societat Casino 17 de Gener, de Ciutadella de Menorca

Entitat

La història del Casino 17 de Gener representa un exemple clar de com ha anat evolucionant la nostra societat des de final del segle XIX fins avui. La història de Ciutadella no s'entendria sense l'existència del Casino, que ha suposat un exponent de gran rellevància pel que fa al teixit associatiu de Menorca.

El Casino 17 de Gener, conegut popularment com a Casino Nou, es va fundar el 6 de setembre de 1889, quan alguns membres dissidents del Cercle Artístic (1881) decidiren separar-se d'aquesta entitat per formar-ne una de nova.

L'objectiu principal de la nova societat era poder oferir instrucció i distracció als seus socis, membres de la petita burgesia del món del calçat, petits propietaris, professionals liberals propietaris de negocis o comerços i obrers del ram del calçat. Tres mesos després de la seva fundació, el Casino ja comptava amb més de 50 socis que gaudien d'una àmplia varietat d'activitats. El 1891 va finalitzar la construcció del teatre.

A causa de l'alt percentatge d'analfabetisme existent entre la població en aquella època, l'entitat va iniciar activitats educatives com classes nocturnes tant per a infants com per a adults.

El 23 de desembre de 1906, es va passar a denominar oficialment Casino 17 de Enero de Unión Republicana, amb la intenció d'adaptar-se als nous temps. Iniciada la Guerra Civil, el 20 de setembre el Casino va ser decomissat per les autoritats governatives. Acabada la guerra, es va nomenar una comissió administrativa amb la finalitat de poder firmar documents i portar l'administració dels béns.

A final de 1953 es va tornar a constituir el Casino 17 de Gener amb una nova junta directiva que defensava uns objectius culturals i recreatius, deixant de banda la política. En la dècada dels seixanta va arribar al miler de socis.

El segle XXI començava amb un projecte complicat i costós: la necessitat de reformar tot l'edifici. Amb l'ajuda de diferents

institucions i recursos propis s'iniciaren les obres de reforma. La inauguració va tenir lloc el 2005.

Avui en dia l'entitat ofereix un ampli ventall d'activitats que pretenen atreure no només els socis sinó també tota la població, i que contribueixen a engrandir l'oferta cultural de Ciutadella.

Plataforma de Afectados por el Deslinde de la Costa de Formentera

Plataforma ciutadana

La Plataforma de Afectados por el Deslinde de la Costa de Formentera va néixer després de l'aprovació l'any 1997 de la nova delimitació de la costa de Formentera, a què obligava la Llei de costes de 1988.

L'objectiu final de la Plataforma era demanar a l'Administració General de l'Estat que prengués consciència per la manera en què es practicà la delimitació de Formentera, delimitació que, segons la Plataforma, ignorava totalment les característiques geogràfiques, històriques i econòmiques de l'illa pitiüsa.

Des que es posà en marxa, la Plataforma s'ha desplaçat a Eivissa, Palma, Madrid i fins i tot a Brussel·les per sol·licitar el que considerava just: que es fes una nova delimitació més adequada a la realitat de l'illa i, en tot cas, que es respectàs la propietat privada de totes les edificacions legalment construïdes abans de 1988. Aquestes construccions, al seu moment, reberen les llicències i autoritzacions administratives pertinents per executar-se i, tanmateix, amb la nova situació, quedaven en mans de l'Estat.

Juntes de l'Associació Espanyola Contra el Càncer de Menorca, Associació Alba de Menorca i Associacions i Moviments contra el Càncer d'Eivissa

Associacions

Associació Espanyola contra el Càncer de Menorca. Juntes locals de Maó i Ciutadella

Des de les juntes locals de Ciutadella i Maó s'ofereixen serveis d'assessorament burocràtic en trasllats, ajuts, suport psicològic, gestió de residències, atenció domiciliària, rehabilitació i fisioteràpia, rehabilitació en piscina, ioga, reiki, tallers terapèutics, etc. Tot això amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida dels malalts i familiars.

Ambdues contribueixen a la investigació oncològica aportant un percentatge dels seus ingressos a la fundació científica.

Associació Alba de Menorca

L'associació Alba es va constituir l'any 1999 i va iniciar la seva activitat un any després amb un grup de 15 dones afectades de càncer de mama a Maó. El seu objectiu era ajudar la resta de les dones que en poguessin estar afectades.

Alba és una associació independent, sense ànim de lucre, i té en l'actualitat amb 82 sòcies afectades, un soci afectat i 58 socis col·laboradors que ofereixen suport moral i econòmic. El seu àmbit d'actuació és l'illa de Menorca.

L'associació està integrada en la Federació Nacional d'Associacions de Càncer de Mama (FECMA), en la Coordinadora de Persones amb Discapacitat de les Balears, en el Consell de l'Institut Balear de la Dona i en el Consell de l'Ajuntament de Maó.

Associació Eivissa i Formentera contra el Càncer (IFCC)

El 1991, Gordon Stanforth, malalt de càncer, a conseqüència de la falta de mitjans per tractar-se, va decidir juntament amb uns amics organitzar a Sant Antoni un mercat solidari a fi de recaptar fons per ajudar a assumir les despeses que genera el tractament d'aquesta malaltia. Aquesta acció va resultar ser un èxit.

Aquest va ser el punt de partida de tota un seguit de mercats solidaris que s'anirien repetint al llarg dels anys. Els beneficis es van donar a l'Associació Espanyola Contra el Càncer, que, en aquell moment, disposava d'una junta a les Balears per a la investigació de la malaltia.

A partir de llavors, es va formar un comitè a Eivissa i es va decidir que el que es recaptàs a l'illa s'utilitzàs per als residents malalts de càncer d'Eivissa i Formentera.

Al llarg dels anys, aquell grup de gent va decidir crear una associació diferent, la IFCC, que actualment representa i dirigeix un comitè local de voluntaris.

L'associació destina els seus recursos (provinents de donacions, esdeveniments organitzats...) a assumir les despeses dels trasllats, dietes i allotjaments a Palma per a les persones que reben tractament de radioteràpia, entre d'altres.

Associació Espanyola Contra el Càncer (AECC). Junta Local d'Eivissa i Formentera

Es va crear l'any 1976 amb la finalitat de lluitar contra el càncer i millorar la vida de les persones que pateixen aquesta malaltia. Els primers ingressos que van obtenir els van dedicar a la formació de professionals de la medicina que treballaven en el servei públic de salut.

El 1994 aconseguiren que el Centre de Diagnòstic Precoç fos una realitat i, mitjançant la signatura de convenis amb el sistema balear de salut, feren possible que les necessitats més urgents fossin ateses.

La Junta Local d'Eivissa i Formentera té com a principal objectiu arribar a tots els sectors de la societat i facilitar l'accés a la seva associació i a les seves activitats. Amb aquesta finalitat ha incorporat les noves tecnologies com a eina de treball i informació als ciutadans.

El 14 % dels seus ingressos són destinats a la investigació oncològica a través de la seva pròpia Fundació.

Moviment Pitiús Pro Radioteràpia

Es va constituir el juny de 2013 amb l'objectiu de sensibilitzar la societat eivissenca de la necessitat de disposar de servei de radioteràpia a l'illa.

Com a moviment ciutadà es va crear per posar de manifest aquesta antiga reivindicació i compta amb l'adhesió de diverses associacions com l'AECC i la IFCC.

La seva tasca se centra a donar a conèixer la importància de dotar el nou hospital de Can Misses amb el servei de radioteràpia, de manera que els pacients que necessitin aquest tractament no s'hagin de desplaçar fora de l'illa per rebre'l.

Unitat de Coordinació de Trasplantaments de l'Hospital Universitari de Son Espases

Hospital

L'equip de Coordinació de Trasplantaments (CTH) va iniciar l'activitat de donació l'any 1989. Des de llavors s'han generat 604 donants d'òrgans, i s'han pogut fer, gràcies a això, 785 trasplantaments renals a les Balears. S'han gestionat, a més, 1.125 donacions d'òrgans (cor, fetge, pulmó, pàncrees, ronyons) trasplantats a pacients de la Península.

La funció principal de CTH és la detecció de potencials donants d'òrgans i les entrevistes a familiars, moment més dur i intens de tot el procés de donació.

Gràcies al seu treball, l'Hospital Universitari de Son Espases (HUSE) fou l'any passat l'hospital d'Espanya amb més donants.

Es tracta de l'activitat sanitària en què Espanya és líder mundial des de fa més de 20 anys, i l'HUSE és, per tant, un centre de referència dins el model espanyol de trasplantaments.

Antoni Riera Moreno

**Franciscà
Palma, 1941**

Fundador i director emèrit del Cor de Nins Cantors del col·legi de Sant Francesc.

Des de molt petit, fra Antoni Riera va començar a assaborir la música coral. A vuit anys va entrar a formar part del cor Laudate del col·legi de Sant Francesc de Palma, dirigit llavors pel seu oncle Antoni Riera i per José Ortega.

Anys més tard, va entrar al Seminari Seràfic de la Porciúncula i assistia cada dia a les classes de música i piano; tanmateix, fins al 1960 no es va matricular al Conservatori de Palma.

El 1965 el pare Francesc Batle, organista de la basílica, li va proposar de dirigir el cor del col·legi de Sant Francesc. El novembre d'aquell mateix any, i amb uns quants nins més, va fundar el que avui és el Cor de Nins Cantors del col·legi de Sant Francesc, del qual formen part 56 infants i joves.

A partir de 1966 i en anys successius va assistir a cursos internacionals de direcció coral i formació de la veu. Al llarg de la seva trajectòria ha actuat amb el cor a gairebé tots els pobles de Mallorca, Menorca i Eivissa, i també a Madrid, Catalunya, Saragossa, Alacant, Toledo, Burgos, Granada, i fins i tot a París i Lió.

Fa cinc anys fra Antoni va cedir la batuta a gent més jove, encara que va continuar col·laborant com a coordinador fins al 2014. Actualment, és director emèrit del cor.